

IGLESIA CATÓLICA

[Officium Sancti Hieronymi Aemiliani]

Officium S. Hieronymi Aemiliani,

Congregationis Somaschae fundatoris :
duplex. -- [S.l.] : [S.n.], [s.a.]

10+ p., *5+ ; 12°

Texto fechado en 1769. -- Texto a dos tintas y a dos col.

1. Breviarios 2. Brebriarioak I. Título

R-7110

7

OFFICIUM
S. HIERONYMI
ÆMILIANI,
CONGREGATIONIS SOMASCHÆ
FUNDATORIS.

D U P L E X

A Sacra Rituum Congregatione recognitum & approbatum, & ab omnibus utriusque sexus tam Sæcularibus quam Regularibus, qui ad Horas Canonicas tenentur, sub ritu Duplici recitandum die xx. Julii, juxta Decretum 2. Septembris 1769.

DIE XX. JULII

In festo S. Hieronymi Æmiliani, Congregationis Somaschæ Fundatoris.

Duplex.

Vesperæ de S. Vincentio à Paulo, à Capitulo de sequenti.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, præter sequentia.

Oratio.

DEus misericordiârûm Pater, per mériâ, & intercessiõnem beati Hierónymi, quem Orphanis adjutõrem & patrem esse voluisti, concède: ut spírítum adoptiõnis, quo filii tui nominâmur & sumus, fideliter custodiâmus. Per Dóminum.

Deindè fit Commemoratio præcedentis, & S. Margaritæ virginis & martyris.

In primo Nocturno., Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Hierónymus è gente Patricia Æmiliána Venetiis ortus, à prima adolescèntia militiæ addictus, difficillimis Reipublicæ temporibus Castro novo ad Quorum in montibus Tarvisinis præficitur. Arce ab hostibus capta, ipse in teterrimum carcerem detrúditur, manibus ac pedibus vinctus; cui omni humana ope destitúto beatissima Virgo ejus precibus exorata, clemens adest, vincula solvit, & per medios hostes, qui vias omnes obsederant, in Tarvisii conspectum incolumem ducit. Urbem

*

bem

hem ingressus, ad Desparæ aram, cui se voverat, manicas, compedes, catenas, quas secum detulerat, in accepti beneficii testimonium suspendit. Reversus Venetias, cepit pietatis studia impensius colere, in pauperes mire effusus, sed puerorum præsertim misertus, qui parentibus orbati, egeni & sordidi per urbem vagabantur, quos in ædes à se conductas recipit de suo alendos, & Christianis moribus imbuendos.

Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. †. Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Per eos dies Venetias appulerant beatus Cajetanus, & Petrus Carafa postmodum Paulus Quartus, qui Hieronymi spiritu, novoque instituto colligendi Orphanos probato, illum in Incurabilem Hospitale adduxerunt, in quo Orphanos simul educaret, atque ægrôtis pari charitate inferviret. Mox eorundem hortatu in proximam continentem profectus, Brizix primùm, deinde Bergomi, atque Novocomi Orphanothôphia erexit, Bergomi præsertim, ubi præter duo,

pro pueris unum, & pro puellis alterum, domum excipiendis, novo in illis regionibus exemplo, Mulieribus à turpi vita ad poenitentiam conversis, aperuit. Somaschæ demùm subsistens, in humili pago Agri Bergomensis ad Venetæ ditionis fines, sibi, ac suis ibi sedem constituit, formamque Congregationis, cui propterea à Somascha nomen factum, quam subindè auctam, & propagatam, nedum Orphanorum regimini, & Ecclesiarum cultui, sed ad majorem Christianæ Reipublicæ utilitatem Adolescentium in litteris & bonis moribus institutioni, in Collégiis, Academiis, Seminariis addictam sanctus Pius Quintus inter Religiosos Ordines adscripsit, ceterisque Pontifices privilegiis ornarunt.

Amavit eum Dominus, & ornavit eum, stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum. †. Induit eum Dominus lorricam fidei, & ornavit eum. Et ad.

Lectio vj.

Orphanis colligendis intentus Mediolanum proficiscitur, atque Ticinum, & utrobique collectis agminibus puerorum, tectum, victum, vestem, magistros, nobilibus Viris faventibus, providè constituit.

stituit. Indè Somáscham re-
dux, ómnibus ómnia factus,
à nullo abhorrèbat ópere,
quod in próximi bonum cé-
dere pervidèret. Agrícolis
immíxtus per agros sparsis,
dum se illis adjutórem in me-
téndis frúgibus præbet, my-
stéria fidei explicábat, pue-
rórúm cápita porrígene foeda
abstérgens, & patiènter tra-
ctans curábat, pútridis rusti-
córúm vulnéribus medebátur
eo succéssu, ut grátia cura-
tiónum donátus censerétur.
In monte, qui Somáschæ ím-
minet, repérta specu, in il-
lam se ábdidit, ubi se flagél-
lis cædens, dies íntegros je-
súinus tránsgens, oratióne in
plúrimam noctem protrácta,
super nudo saxo brevem som-
num carpens, sui aliorúmque
noxúrurum pœnas luèbat. In hu-
jus specus interióri recéssu ex
árido silice extíllat aqua pré-
cibus Servi Dei, ut constans
traditio est, impetráta, quæ
usque in hodiérnam diem jú-
giter manans, & in várias
regiónes deláta, ægris sani-
tátem plerúmque concíliat.
Tandem ex contagióne, quæ
per omnem vallem serpèbat,
dum ægrotántibus insérvit,
& vita sanctos própriis hú-
meris ad sepultúram defert,
contrácto morbo annos na-
tus sex & quinquagínta, quam
paulò antè prædíxerat, pre-
tiosam mortem obiit anno

millésimo quíngentésimo tri-
gésimo séptimo: quem plúri-
bus in vita, & post mortem
miráculis illústrem **Benedíctus**
Decimusquártus **Beatórum**,
Clemens verò **Decimustér-
tius** **Sanctórum** factis solémniter
adscrípsit.

¶. Iste homo perfècit ómnia,
quæ locútus est ei Deus, &
dixit ad eum: **Ingrédere in**
réquiem meam: * **Quia te**
vidi justum coram me ex
ómnibus géntibus. ¶. Iste est
qui contémpsit vitam mundi,
& pervénit ad coeléstia regna.
Quia te. G lória Patri. Quia.
In tertio Nocturno.

Lectio sancti **Euangéllii** se-
cúndum **Matthæum.**

Lectio vij. Cap. 19. b.

In illo tēpore: Oblati
sunt ei p̄vuli, ut manus
eis impōneret, & orāret. Et
rēliqua.

Homilia sancti Joānnis
Chrysósti.

Homilia 62. in Matthæum.

Cur discipuli p̄veros abi-
gēbant? Dignitātis cau-
sa. Quid ergo ille? Ut
dóceat illos modéstē s̄p̄ere,
fastúmque mundānum con-
culcāre, & s̄s̄cipit, & ul-
nis compléctitur, talibúsque
regnum coelórum pollicētur,
id quod étiam dixit sup̄erius.
Et nos ígitur si vólumus he-
rédes esse coelórum, hanc
virtútem cum diligéntia mag-
na sectémur. Hoc est enim

Philosophiæ culmen, simplicitatem esse cum prudentia: hæc vita est Angélica. Anima enim puérulo ómnibus ánimi morbis vácuata est: non memoriã retinet injuriarum, sed eas inferentes adit, ut amicos, ac si nihil factum esset. Et quamvis à matre verbéribus cædatur, eam semper quærit, & ómnibus antepônit.

¶. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & de omni corde suo laudavit Dóminum: * Ipse intercedat pro peccatis ómnium populórum. ¶. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, & pérmanens in innocentia sua. Ipse intercedat.

Lectio viij.

SI Reginam ipsi ostendas diadémate ornátam, non præfert eam matri pannis detritis vestitæ, mallétque illam incúltam vidére, quàm Reginam mirificè amíctam. Nam quod suum, quod aliénium est, non ex paupertate, vel divitiis, sed ex amore existimare solet, & nihil plus requirit, quàm necessária, atque ut lacte replétus est, statim à mamma abscedit. Non eisdem, quibus nos, ærumnis præmitur, nec pecuniarum jactura, rebusque similibus, nec iisdem, qui-

bus nos, fluxis rebus lætatur, neque cóporum pulchritudinem miratur. Ideò dicébat: Talius est enim regnum cœlórum, ut ex propósito voluntatis illa operemur, quæ ex natura sua púeri faciunt. ¶. Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dóminum suum quando revertatur à nuptiis. ¶. Vigilate ergo: quia nescitis qua hora Dóminus vester venturus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Lectio ix.

Quia enim Pharisei non aliundè, quàm à nequitia, & arrogántia ad agendum ferebantur, ideò ubique discipulos suos simplices esse jubet, illósque subíndicat, dum hos instituit. Nichil enim ita superbiam parit, ut principatus, & primi consessus. Quóniam igitur discipuli per totum terrarum orbem multum honóris consecuturi erant, ipsórum ánimos prævenit, nec finit eos humanum quid pati, nec honórem à vulgo expétere, vel ante álios sese efférre. Nam etiãmsi hæc parva videntur esse, at malis ingéntibus causam præbent: sic enim instituti Pharisei in malórum culmen ascendérunt; salutationes, primos consessus, & médios

médios requiréntes , hinc in ardéntem glóriæ cupiditâtem, indè verò in impietâtem lapsi sunt.

T e Deum laudâmus.

In Laudibus fit Commemoratio S. Margaritæ virginis & martyris.

In secundis Vesperis fit Commemoratio S. Praxedis virginis.

DIE XXI. AUGUSTI.

In festo S. Joannæ Franciscæ Fremiot a Chantal Viduæ, Ordinis Sanctimonialium Visitationis sanctæ Mariæ Fundatricis.

Duplex.

A Sacra Rituum Congregatione recognitum & approbatum, & ab omnibus utriusque sexus tam Sæcularibus quàm Regularibus, qui ad Horas Canonicas tenentur, sub ritu Duplici recitandum die xxj. Augusti, juxta Decretum 2. Septembris 1769.

Vesperæ de S. Bernardo, à Capitulo de sequenti.

Omnia de Comuni nec Virginum nec Martyrum, præter sequentia.

Oratio.

OMnipotens & misericors Deus, qui beâtam Joânnam Franciscam tuo amôre succénsam admirâbili spîritus fortitudine per omnes vitæ sémitas in via perfectiônis donâsti; quique per illam illustrâre Ecclésiâ

tuam nova prole voluisti: ejus méritis & précibus concède; ut qui infirmitâti nostræ conscii de tua virtute confidimus, cœlestis grâtiæ auxilio, cuncta nobis adversántia vincâmus. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit Commemoratio sancti Bernardi.

Posteà Octavæ Assumptiônis.

In primo Nocturno Lectiônes de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

JOânnâ Franciscâ Frémiot à Chantal Diviône in Burgúndia claríffimis orata natalibus, ab ineunte ætate eximie sanctitâti non obscuras édedit significatiônes. Eam enim vix quinquennem nobilem quemdam Calvinistam sólida supra ætatem argumentatiône perstrinxisse ferunt, collatúmque ab eo munúsculum flammis illicò tradidisse in hæc verba: En quómodo hæretici apud inferos comburentur, qui loquénti Christo fidem detréctent. Matre orbâta Desparæ Virginiis tutelæ se commendâvit, & sâmulam, quæ ad mundi amôrem eam alliciêbat, ab se abjécit. Nihil puerile in móribus exprimens, à sæculi deliciis abhórrens, martyriúmque anhélans, religiôni ac pietâti impénsè studêbat.

débat. Bároni de Chantal autem à propósito castimóniæ observándæ in pósterum dimoveretur, illius voto innováto, sanctíssimum Jesu Christi nomen candénti ferro pectori insculpsit. Ardéntius índies charitate fervescens, páuperes, derelictos, ægros, teterrimisque morbis infectos ad se adducendos curabat : eosque non hospítio tantum excipiêbat, solabatur, fovêbat, verum étiam sordidas eorundem vestes depurgabat, laceras reficiêbat, & manantibus foetido pute ulceribus labia admovêre non exhorrebát.

¶. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam : * Et deducet te mirabiliter dextera tua. * Spécie tua & pulchritudine tua inténde, prospère procéde, & regna. Et deducet.

Lectio v.

Viro in venatione intercepto perfectiôris vitæ consilium iniens, continentiæ voto se obstrinxit. Viri necem non solum æquo animo tulit, sed in publicum indulgæ véniaë testimónium occisôris filium è sacro Fonte suscipere sui victrix elegit. Modica familia, tenui victu, atque vestitu contenta, pretiosas vestes in pios usus convertit. Quidquid à domesticis curis supererat temporis precibus, piis lectionibus, laborique impendebat. Numquam adduci potuit, ut alteras nuptias, quamvis utiles, & honorificas iniret. Ne

autem à propóposito castimóniæ observándæ in pósterum dimoveretur, illius voto innováto, sanctíssimum Jesu Christi nomen candénti ferro pectori insculpsit. Ardéntius índies charitate fervescens, páuperes, derelictos, ægros, teterrimisque morbis infectos ad se adducendos curabat : eosque non hospítio tantum excipiêbat, solabatur, fovêbat, verum étiam sordidas eorundem vestes depurgabat, laceras reficiêbat, & manantibus foetido pute ulceribus labia admovêre non exhorrebát.

¶. Dilexisti justitiam, & odisti iniquitatem : * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ. * Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam. Propterea.

Lectio vi.

A Sancto Francisco Salésio, quo spíritus moderatôre usa fuit, divínam voluntatem edócta, proprium parentem, sócerum, filium denique ipsum, quem étiam vocationi obsistentem sua è domo egrédiens pedibus calcare non dubitavit, invicta constantia deseruit, & sacri Instituti Visitationis sanctæ Mariæ fundaménta jecit. Ejus Instituti leges integerrimè custodivit, & adeo paupertatis fuit amans, ut vel necessaria sibi deesse gauderet : Christiana

stianæ verò animi demissionis, & obediëntiæ, virtutum denique omnium perfectissimum exemplar se præbuit. Altiores in corde suo ascensionés dispónens arquiíssimo efficiéndi semper id, quod perfectius esse intelligeret, voto se obstrinxit. Denique sacro Visitatiónis Instituto ejus potíssimùm ópera longè, latèque diffúso, verbo, exemplo, & scriptis étiam divína sapiéntia refértis ad pietátem, & charitátem Soróribus excitátis, méritis reférta, & Sacraméntis ritè suscéptis, Molínis anno millésimo sexcentésimo quadragésimo primo, die decimatertia Decémbris migrávit ad Dóminum, ejúsque ánimam occurrénte sancto Francíscó Salésio in cœlos, deférri sanctus Vincéntius à Paulo procul distans aspéxit. Ejus corpus póstea Annésium translátum fuit; eámque miráculis ante, & post óbitum claram Benedíctus Decimusquártus Beatórum, Clemens verò Decimustértius Póntifex Máximus albo Sanctórum adjêcit.

℟. Fallax grátia, & vana est pulchritúdo : * Múlier timens Deum ipsa laudábitur. * Date ei de fructu mánuum suárum, & laudent eam in portis ópera ejus. Múlier timens. Glória Patri. Múlier,

In tertio Nocturno, Homilia sancti Gregorii Papæ in Euangelium. Simile est regnum cœlòrum thesauro. It in Comuni nec Virginum nec Martyrum.

In Laudibus fit Commemóratio Octavæ Assumptionis.

Vesperæ de die Octava Assumptionis, cum Commemóratióne præcedentis, & SS. Timothei, Hippolyti & Symphoriani martyrum.

DIE XXVII. AUGUSTI.

In festo sancti Josephi Calasantiæ à Matre Dei, Ordinis Clericorum Regulatiuæ pauperum Matris Dei scholarum piarum Fundatoris.

Duplex.

A Sacra Rituum Congregatióne recognitum & approbatum, & ab omnibus utriusque sexus tam Sæcularibus quam Regularibus, qui ad Horas Cónicas tenentur, sub ritu Duplici recitandum die xxvij. Augusti, juxta Decretum 19. Augusti 1769.

Omnia de Comuni Confessoris non Pontificis, præter sequentia.

In Hymno. Iste Confessor. mutatur tertius Versus.

Oratio.

DEUS, qui per sanctum Joséphum Confessórem tuum ad erudiéndam spírítu intelligétiæ ac pietátis juventútem, novum Ecclé-

Ecclésiæ tuæ subsidium providere dignatus es; præstare quæsumus, nos ejus exemplo & intercessiōne ita facere, & docere, ut præmia consequamur æterna. Per Dōminum nostrum.

In primo Nocturno Lectiōnes de Scriptura occurrente.

In ij. Nocturno. Lectio iv.

Joséphus Calasáncius à Matre Dei Petraltæ in Aragónia nobili genere natus, à teneris annis futuræ in pueros charitatis, & eorum institutiōnis indicia præbuit: nam adhuc parvulus eos ad se convocatos in mysteriis Fidei, & sacris præcibus erudiēbat. Humanis, divinisque litteris egregiè doctus, cum studiis Theologicis Valentiaē operam daret, nobilis potentisque feminae illecebris fortiter superatis, virginitatem, quam Deo voverat, inoffensam insigni victoria servavit. Sacerdos ex voto factus, à compluribus Episcopis in Castellæ Novæ, Aragóniæ, & Catalauniæ regnis in partem laboris adscitus, expectatiōnem omnium vicit, pravis ubique moribus emendatis, Ecclesiastica disciplina restituta, inimicitiis cruentisque factionibus misericè extinctis. At cœlesti visiōne, & Dei voce frequenter admōnitus. Romanam profectus est.

Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductoribus tutavit illum: Et dedit illi claritatem æternam. Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

In Urbe summa vitæ asperitate, vigiliis, & jejuniis corpus affligens, in orationibus & cœlestium rerum contemplatiōne dies noctesque versabatur, septem ejusdem Urbis Ecclesiis singulis ferè noctibus obire solitus: quem inde morem complures annos servavit. Dato piis sodalitatibus nomine, mirum, quanto ardore pauperes, infirmos potissimum aut carceribus detentos eleemosynis, omnique pietatis officio sublevaret. Lue Urbem depopulante, una cum sancto Camillo, tanto fuit actus impetu charitatis, ut præter subsidia ægrōtis pauperibus largè collata, ipsa etiā defunctorum cadavera suis humeris tumulanda transferreret. Verum cum divinitus accepisset, se ad informandos intelligentiæ, ac pietatis spiritu adolescentulos, præcipuè pauperes, destinari, Ordinem Clericorum Regularium pauperum Matris Dei scholarum piarum fundavit, qui peculiarem curam circa puerorum erudi-

eruditionem ex proprio Institutu profiterentur : ipsumque Ordinem Clementi Octavo, Paulo Quinto, aliisque Summis Pontificibus magnopere probatum, brevi tempore per plurimas Europae provincias, & Regna mirabiliter propagavit. In hoc autem tot labores perpessus est, ac tot ærumnas invicto animo toleravit, ut omnium voce miraculum fortitudinis, & sancti Jobi exemplum diceretur.

✽. Amavit eum Dominus, & ornavit eum, stolam gloriæ induit eum : ✽ Et ad portas paradisi coronavit eum.

✽. Induit eum Dominus loriceam fidei, & ornavit eum. Et ad.

Lesio vj.

Quamvis Ordini universo præesse, totisque viribus ad animarum salutem incumberet, numquam tamen intermisit pueros, præsertim pauperiores, erudire, quorum scholas verrere, eosque domum comitari consuevit. In eo summæ patientiæ, & humilitatis munere, valetudine etiam infirma, duos & quinquaginta annos perseveravit : dignus propterea, quem crebris Deus miraculis coram discipulis illustraret, & cui beatissima Virgo cum puero Jesu, illis orantibus benedicente, appareret. Amplissimi

interim dignitatibus repudiatis, prophetia, abdita cordium, & absentia cognoscendi donis, & miraculis clarus, Deiparæ Virginis, quam singulari pietate & ipse ab infantia coluit, & suis maxime commendavit, aliorumque Coelitem frequenti apparitione dignatus, cum obitus sui diem, & Ordinis tunc propè eversi restitutionem, atque incrementum prænuntiasset, secundum & nonagesimum annum agens, Romæ obdormivit in Domino, octavo Kalendas Septembris anno millésimo sexcentésimo quadragésimo octavo. Ejus cor, & lingua post sæculum integra, & incorrupta reperta sunt : ipse vero multis post obitum quoque signis à Deo illustratus, primum à Benedicto Decimoquarto Beatorum cultu decoratus fuit, ac deinde à Clemente Decimotertio inter Sanctos sollemniter est relatus.

✽. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum : Ingrederere in requiem meam : ✽ Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. ✽. Iste est qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad coelestia regna. Quia te vidi. Gloria Patri. Quia te.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 18.

In illo tempore : Accesserunt discipuli ad Jesum , dicentes : Quis , putas , maior est in regno cœlorum ? Et reliqua.

Homilia sancti Joannis

Chrysostomi.

Homil. 60. in cap. 18. Matth.

Videte , ne aliquem parvulorum , quia eorum Angeli Patris mei faciem semper aspiciunt : quia ego propter eos veni , & hæc Patris mei voluntas est , ad tuendos conservandosque pueros diligentiores nos reddit. Pèrspicis quam ingentia in tutelam tenuium moenia erexerit , & quantum studium , curamque habeat , ne perdantur , tum quia supremas decipientibus eos poenas statuit , tum quia summam pollicetur mercèdem his , qui curam eorum suscipiunt , idque tam suo , quam Patris exemplo corroborat.

R. Ille est qui ante Deum magnas virtutes operatus est , & de omni corde suo laudavit Dòminum : * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. *V.* Ecce homo sine querela , verus Dei cultor , abstinens se ab omni opere malo , & permanens

in innocèntia sua. Ipse intercedat.

Lectio viij.

Dominum igitur etiam nos imitemur , & nihil pro fratribus omittamus , etiam eorum , quæ humilia , viliæque nimum videantur : sed si administratiõe nostra etiam opus fuerit , quamvis tenuis , atque abjectus quidem , cui administrandum sit , fuerit , quamvis ardua nobis res , atque labõris plena esse videatur , omnia hæc pro fratris salute tolerabiliõra , faciliõraque , oro , videantur : tanto enim studio , tantæque cura Deus dignam esse animam ostendit , ut neque Filio suo pepercerit.

R. Sint lumbi vestri præcincti , & lucernæ ardentes in manibus vestris : * Et vos similes hominibus expectantibus dòminum suum quando revertatur à nuptiis. *V.* Vigilate : quia nescitis qua hora Dòminus vester venturus sit. Et vos. Glòria Patri. Et vos.

Lectio ix.

Si non est nobis satis ad salutem , quod virtuosè ipsi vivamus , sed oportet aliorum salutem re ipsa desiderare : cum neque nos rectè vivamus , neque alios hortemur , quid respondebimus ? quæ nobis spes salutis

reli-